

Valens og konstruktion

Schøsler, Lene

Published in:
Retteord

Publication date:
2015

Citation for published version (APA):

Schøsler, L. (2015). Valens og konstruktion. I D. Duncker, E. S. Jensen, & O. Ravnholt (red.), *Retteord: Festskrift til Sabine Kirchmeier-Andersen i anledning af 60-årsdagen*. (s. 273-284). Dansk Sprognævn. Dansk Sprognævns skrifter Nr. 46

Rette ord

**Festskrift til
Sabine Kirchmeier-Andersen
i anledning af 60-årsdagen**

Redigeret af

Dorthe Duncker, Eva Skafte Jensen og Ole Ravnholt

Dansk Sprognævns skrifter 46

© Dansk Sprognævn og forfatterne 2015

www.dsn.dk

Tryk: GP-tryk A/S

Dtp: Jannerup A/S

Layout: Anna Falcon

ISBN: 978-87-89410-64-7

ISSN: 0415-0155 (Dansk Sprognævns skrifter)

Indholdsfortegnelse

- 13 Gratulationsliste
- 21 Særskrivningsfejl i de nye medier og i skolen
Af Margrethe Heidemann Andersen
- 31 'Jeg kan bare godt lide dansk'. Dansk som fremmedsprog på udenlandske universiteter – holdninger og udfordringer
Af Nina Møller Andersen
- 49 Ord og ordforbindelser, som "hører nøje sammen med en efterfølgende ledsætning". Om startkommaets placering i henhold til Retskrivningsordbogens § 50.1 og 50.3
Af Christian Becker-Christensen & Jørgen Schack
- 73 Den terminologiske værktøjskasse set ud fra forskellige målgruppers behov. Eksemplificeret ved begrebernes udtryksside og valensmønstre som søgemønstre
Af Lotte Weilgaard Christensen
- 87 Hvad blev der af adjektanalysen?
Af Niels Davidsen-Nielsen
- 97 I ulige linje fra *Linje* til *linje*. Og andre nedslag i Retskrivningsordbøger gennem historien
Af Philip Diderichsen, Anna Sofie Hartling, Anne Kjærgaard & Anna Kristiansen
- 109 Gak til korpus og bliv viis: om korpora, sprognormer og tysk
Af Ken Farø
- 125 Hvad er forudsætningerne for en (u)mulig retskrivningsreform?
Af Frans Gregersen

- 141** **Nexus – en ubestemmelig kategori**
Af Hans Götzsche
- 155** **Beholder og indhold. En semantisk anekdote**
Af Erik Hansen
- 159** **Talebob – den tålmodige transnordiske udtaletræner**
Af Peter Juel Henriksen & Auður Hauksdóttir
- 171** **Hvad vi dog slås om. Sprogkamp(e) i Danmark i 350 år**
Af Henrik Galberg Jacobsen
- 187** **Videnskab, normativitet og formidling**
Af Per Anker Jensen
- 205** **Forståelige og imødekomende tekster til borgere og kunder – er der forskningsmæssigt belæg for bestræbelsen?**
Af Anne Kjærgaard
- 219** **Nordisk sprogsamarbejde gennem 40 år. Uformelle iagttagelser om det nordiske sprogsamarbejde med særligt henblik på de nordiske sprognævn i tiden efter 1974**
Af Jørn Lund
- 227** **Fra tekst til struktureret viden**
Af Bodil Nistrup Madsen & Hanne Erdman Thomsen
- 247** **Eksperimenter med et skalérbart betydningsinventar til semantisk opmærkning af dansk**
Af Bolette S. Pedersen, Sanni Nimb & Sussi Olsen
- 261** **Det typiske drab i ridderviserne. Et folkeviseord i kontekst**
Af Hanne Ruus
- 273** **Valens og konstruktion**
Af Lene Schøsler

- 285** Dansk Sprognævn og Danmarks Radio. Mastodonter i normeringen af
”det danske sprog”
Af Jacob Thøgersen
- 301** En drøm om ideologisk valens
Af Ole Togeby
- 315** Redaktionel note

Valens og konstruktion

Af Lene Schøsler

1. Indledning

En af Sabines fortjenester inden for dansk sprogvidenskab er at have bidraget til at udforske det danske sprog under inspiration af den såkaldte ”Pronominelle Metode” (PM), se f.eks. Schøsler og Kirchmeier (1997a). Denne metode var oprindeligt udarbejdet af afrikanisten Karel van den Eynde, se Blanche-Benveniste et al. (1987) for fransk (l’Approche Pronominale), siden appliceret på andre sprog. Formålet med Sabines forskning var at foretage en distributionsundersøgelse af pronominernes kombinatorik (se Kirchmeier-Andersen (1997)) og at beskrive danske verbers valens ud fra pronominalinventarets træk. Et af de interessante resultater af disse undersøgelser er opdagelsen af en række systematiske alternationer mellem valensmønstre med forudsigelige betydningsforskelle mellem alternationerne. Det er et forskningsområde som Sabine og jeg har haft et frugtbart samarbejde om, det er derfor naturligt at genoptage emnet i denne publikation. Det drejer sig f.eks. om alternationer af den type der er eksemplificeret i (1a) og (1b), der analyseres som en ”merging”-konstruktion, idet objekt og lokativ i (1a) samles (”merger”) til ét led i (1b). Eksempel (1a) analyseres som et eksempel på ”inalienable possession”, der logisk implicerer at (1b) er sand hvis (1a) er sand, hvorimod (1b) ikke implicerer at (1a) er sand, idet Mary kan kysse en kind der ikke er en del af John, men som er lavet af John, f.eks. hvis han er en kunstner der har lavet et portræt eller en skulptur.

(1a) Mary kysser John på kinden

(1b) Mary kysser Johns kind

Denne og andre typer af alternationer er efterfølgende blevet studeret af andre forskere, bl.a. Hansen og Heltoft (2011). Deres fremstilling benytter

sig, ligesom Sabines, af valens- og konstruktions-overvejelser, men ingen af fremstillingerne definerer klart hvilket analyseniveau disse alternationer befinder sig på. Handler det om valens eller om konstruktioner? Og skal termen konstruktion forstås i en bred eller i en mere teknisk betydning? Da jeg i de senere år sammen med Jens Nørgård-Sørensen og Lars Heltoft har arbejdet med begrebet konstruktion i en teknisk betydning (se Nørgård-Sørensen et al. (2011)), finder jeg det påtrængende at forsøge at afklare hvorvidt alternationer som (1a)-(1b) hører til på valensniveau, på konstruktionsniveau i bred betydning, eller i en teknisk betydning. Jeg vil i det følgende først redegøre for Sabines analyse, på basis af Schøsler og Kirchmeier (1997b, 1998) (sektion 2), dernæst for Hansen og Heltofts analyse (sektion 3); efterfølgende vil jeg diskutere to definitioner af termen *konstruktion* (sektion 4) inden jeg konkluderende vil vurdere om to alternationer ("linked constructions") svarer til konstruktioner i den tekniske anvendelse af termen (sektion 5).

2. Analyse af "umistelig besiddelse" på grundlag af den Pronominelle Metode

Fremstillingen af alternationen illustreret i (1a-b) er foretaget ud fra den såkaldte Pronominelle Metode (PM), der er en sprogspecifik, synkron, distributionel valensanalyse (se nærmere Schøsler og Van Durme (1996)). Det enkelte verbs valens er beskrevet ved hjælp af pronominalinventarets semantiske og funktionelle træk. Den bagvedliggende tankegang er at pronominerne er nøglen til at identificere form-indholds forskelle, og at der kan opnås en mere præcis beskrivelse ud fra pronominalinventaret, uden inddragelse af leksikalsk semantik (Kirchmeier-Andersen 1997). Formålet med denne valensbeskrivelse var dels at etablere en ordbog over danske verber der kan bruges i sprogteknologiske sammenhænge (OVD: Odense Valency Dictionary), dels at opnå ny viden om verbernes konstruktionsmuligheder. I forbindelse med udforskningen af konstruktionsmulighederne var et af ønskerne at afdække alternationsmuligheder mellem valensmønstre og undersøge om sådanne alternationer har en fælles indholdsdimension, og om der kan etableres semantisk beslægtede verbalklasser ud fra fælles alternationsmuligheder.

Ifølge PM skal der opfyldes fire kriterier for at der kan være tale om en alternation, nemlig uændret ordstilling, uændret diatese, uændret pronominalinventar og implikationsforhold. Konkret betyder det at en ordstillingsændring, f.eks. via kløvning som i (1a') ikke er en alternation; ej heller en passivvending som i (1a'').

(1a') det er John som Mary kysser på kinden

(1a'') John kyskes på kinden af Mary

Der er heller ikke tale om en alternation mellem (2a) og (2d) eller mellem (2b) og det ugrammatiske eksempel (2c) fordi de to anvendelser af verbet *forbinde* er forskellige. Forskellen viser sig bl.a. i at *forbinde*_1 kan have et humant subjekt hvilket *forbinde*_2 ikke kan have, de to verber er altså homografer med forskelligt pronominalinventar. Derimod er der alternation mellem (2b) og (2d).

(2a) lægen forbinder_1 patienterne med gaze

(2b) regeringen forbinder_2 byerne med en bro

(2c) *gazen forbinder_1 patienterne

(2d) broen forbinder_2 byerne

Det fjerde kriterium, at der skal være tale om et (ensidigt) implikationsforhold mellem de alternerende valensmønstre, er illustreret i forbindelse med eksempel (1). Et andet eksempel er implikationsrelationen mellem (3a) og (3b), hvor (a) implicerer at (b) er sand, men ikke omvendt:

(3a) jeg knækker grenen

(3b) grenen knækker

OVD har identificeret tre typer alternationer: permutation, permutation og reduktion og sammensmeltning ("merging").

Ved permutation bevares antallet af valensled, men to af dem skifter funktion, se (4a) og (4b):

- (4a) jeg læsser træ på vognen
- (4b) jeg læsser vognen med træ

Ved permutation og reduktion skifter to af valensleddene funktion, og subjektet i (a) forsvinder, som illustreret ovenfor i (3a) og (3b).

Ved sammensmeltning samles to af valensleddene i et. Det er illustreret i eksemplerne (1a) – (1b) og i (2b) – (2d). Denne type er relevant for konstruktionsalternationer i forbindelse med såkaldte ”umistelige besiddelser”. Pointen er at der kan etableres tre undertyper af sammensmeltning, hvoraf de to første kan bidrage til at identificere semantiske klasser. I den første type, hvor verberne udtrykker ubehagelige handlinger udført af subjektet mod objektet, smelter objekt og lokativ (5a) sammen i en lokativ (5b). Eksempel (5a) betegner en umistelig besiddelse, hvorimod det ikke behøver at være tilfældet i (5b); John kan f.eks. være en medicinstuderende der arbejder med en vævsprøve fra en mave, og Mary tillader sig i (5b) at stikke i Johns vævsprøve. Konstruktionen illustreret i (5a) er således indholdsmæssigt og formelt markeret, (5b) umarkeret.

- (5a) Mary stikker John i maven
- (5b) Mary stikker i Johns mave

I den anden type, hvor verberne ikke udtrykker ubehagelige handlinger, smelter objekt og lokativ sammen i et objekt, som illustreret i (1a-b), gentaget her:

- (1a) Mary kysser John på kinden
- (1b) Mary kysser Johns kind

Alternationsmønstrene, som kort er resumeret i det forudgående, identificeres således efter klare kriterier, og de tilskrives en bestemt form og et bestemt indhold, men deres status forklares ikke nærmere. Indgår alternationerne i verbernes valens eller i grammatikken? Da det drejer sig om en fremstilling af verber i en valensordbog (OVD), kunne oplysningerne opfattes som rent leksikalske. Imidlertid drejer det sig om en elektronisk ordbog, med kombi-

nation af leksikalske og grammatiske oplysninger, ligesom i HPSG. Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de to alternationstyper eksemplificeret i (1) og i (5).

3. Analyse af essentiel possession

I den monumentale *Grammatik over det Danske Sprog* (2011) behandles de to alternationstyper i bind III: *Sætningen og dens konstruktion*, kapitel XIID: *Objekternes medled § 31: Specifikation ved direkte objekt*, underparagrafferne 31.2-4., der handler om specifikatorled til objektet alene (side 1369-1375). Fremstillingen analyserer de to typer som en undertype af specifikation, hvorved menes en relation mellem to led der indgår i en *have*-relation. *Have*-relationer har et subjekt der er *specifikanden*, dvs. det led hvis referent specificeres, og et (eller flere) led der specificerer subjektets referent, og som benævnes *specifikans*. Relationens indhold er tilhørsforhold i bred forstand.

Grammatikken henviser eksplicit til eksempler af typen nævnt i (6) med termen *konstruktion*, og det siges at de to ovenfor nævnte typer tilhører samme konstruktion.

(6a) hun ville bare holde ham kærligt i hånden

(6b) jeg burde bide ham hårdt i benet

Ifølge PM er der altså to forskellige konstruktioner med forskellige alternerende mønstre, medens *Grammatikken* opfatter dem som én og samme konstruktion med forskellige parafraser eller omskrivninger.

På udtrykssiden går forfatterne ud fra et sætningsskema med udfyldt lokativled, se (7):

V		DO	MA	P	MV
hun ville bare	holde	ham	kærligt		i hånden
jeg burde	bide	ham	hårdt		i benet

(7) Sætningsskema.

På indholdssiden karakteriseres konstruktionen som indeholdende en *have*-relation mellem specifikanden (objektet, i eks. (6) *ham*) og det lokative led, der er specifikans (i eks. (6) *i hånden*, *i benet*), se (8):

hun holdt	direkte objekt specifikand	lokativled specifikans
	ham	i hånden
	<i>have</i> -relation	

(8) *Indholdsrelation.*

Konstruktionen findes ved to verbalklasser, hvoraf den ene betegner kontakt, svarende til eks. (1a) og (6a), den anden påvirkning, svarende til eks. (5a) og (6b). Forfatterne hævder at der ved kontaktverber er implikationsforhold til to omskrivninger, hvorved de åbenbart ikke henviser til den logiske relation mellem sætningerne, modsat implikationsbegrebet anvendt i den PM, men derimod sigter til hvorvidt sætningerne er korrekte eller ej. Kontaktverbernes to implikationer, benævnt I1 og I2, er illustreret med eksemplerne i (9), der (med rette) korrigerer analysen ifølge PM, ved at påvise at konstruktionen ikke kun findes ved udtryk for behagelige handlinger, men også ved ubehagelige handlinger.

(9a) Palnatoke ramte kong Harald i røven

(9b) Palnatoke ramte kong Haralds røv (=I1)

(9c) Palnatoke ramte i kongens røv (=I2)

Selvom forfatterne mener at (9c) er en mulig sætning, ser de bort fra denne alternation i deres videre behandling af kontaktverberne, ud fra den betragtning at denne til gengæld er umulig ved påvirkningsverber, hvor den direkte objektskonstruktion er udelukket, se (10):

(10a) hun bed ham i hånden

(10b) hun bed i hans hånd (=I2)

(10c) *hun bed hans hånd (=I1)

Påvirkningsverberne, der også benævnes *verba nocendi*, analyseres ud fra samme *have*-relation som kontaktverberne, vist i (8). Det kan undre at denne alternationsforskel ikke fører forfatterne til at etablere to konstruktioner. De taler i stedet om to valensmønstre (s. 1374), der opfylder konstruktionens krav. Det er her ikke helt klart, hvad der menes med valensmønstre, da samme også benævnes implikationsmønstre, men udsagnet viser klart at *konstruktion* er overordnet *valensmønstre*.

Grammatikkens fremstillingsmåde giver med andre ord ikke en klar forståelse af at der er forskel mellem betegnelserne *implikationsmønstre*, *parafraser*, *omskrivninger*, *grammatisk korrekthed* og måske *valensmønstre*. Forfatterne ser bort fra den type implikation der er omtalt i sektion 2, og som angår hvorvidt det ene mønster logisk implicerer det andet, om der er tale om ensidige implikationsforhold, og om de begge implicerer en umistelig besiddelse. Forfatterne tager i øvrigt afstand fra denne benævnelse, og foretrækker i stedet *essentiel possession*.

4. Valens og konstruktion

I lingvistik bruges termen *valens* normalt i en teknisk forstand, henvisende til verbernes konstruktionsmønstre, medens betegnelsen *konstruktion* hyppigt bruges i ikke-teknisk forstand, henvisende til syntaktisk komplekse størrelser. Det er min opfattelse at brugen af termen konstruktion i de to forudgående sektioner må siges at være ikke-teknisk, idet det ikke klart defineres hvad der menes med termen, i modsætning til de to tilgange som skal behandles i det følgende.

4.1 Konstruktion ifølge Goldberg

Fremstillingen af alternationerne beskrevet i sektion 2, baseret på PM, er inspireret af Levins *English Verb Classes and Alternations* (1993), men med eksplicit afstandstagen fra bogens mangel på klare kriterier til identifikation af kernebegreber, især vedrørende begreberne *verbalklasse* og *alternation*. Til gengæld refererer PM ikke til Goldbergs konstruktionsgrammatik (1995), hvilket ville have været naturligt, men den var ikke kendt af gruppen på dette tidspunkt.

Goldberg (1995) og senere forfattere inden for konstruktionsgrammatik

(CG) har bidraget væsentligt til en præcisering af begrebet konstruktion som nu er alment accepteret inden for CG: "a construction is any linguistic expression, no matter how concrete or abstract, that is directly associated with a particular meaning or function, and whose form or meaning cannot be compositionally derived." (Stefanowitsch & Gries (2003: 212). Det betyder f.eks. at morfemer, ord og faste udtryk opfattes som konstruktioner. Croft & Cruse (2004: 255) etablerer en skelnen mellem enkle og komplekse konstruktioner, hvormed de henviser til usammensatte og sammensatte ord, der også samlet benævnes *substantive constructions*, medens konstruktioner på sætningsniveau benævnes *schematic constructions*. Med andre ord, ifølge CG, er såvel valens som alternationer konstruktioner, og de tilhører derfor begge to grammatikkens domæne, men de er af to forskellige typer, den første leksikalsk, den anden ikke leksikalsk, mere abstrakt. Selv om begreberne således er søgt præciseret ved at placere dem på to abstraktionsniveauer, gives der ikke nogen klar forståelse af relationen mellem valens og alternationer.

4.2 Konstruktion i teknisk-paradigmatisk forstand

Nørgård-Sørensen et al. (2011: kapitel 3) forsøger at etablere en klar skelnen mellem valens og konstruktion. *Valens* refererer til de individuelle verbers konstruktionsmuligheder og betegnelsen henviser til det leksikalske niveau. *Konstruktion* er defineret som et komplekst tegn der indgår i et paradigme. Det har et *domæne*, der er den syntagmatiske kontekst som konstruktionen indgår i, og en *ramme*, hvormed betegnes paradigmets indhold. Standardeksemplet på en konstruktion er (11a), der indgår i en paradigmatisk relation med (11b), og hvis paradigmatisk struktur fremgår af (12). Det er et paradigme, hvori den direkte objektkonstruktion alternerer med den præpositionelle, med en forudsigelig betydningsforskel mellem de to, der kan beskrives som en forskel i telicitet. Bemærk at der er en ensidig implikationsrelation mellem (11a) og (11b), idet (11a) implicerer (11b), men ikke omvendt.

(11a) Peter skød Frederik

(11b) Peter skød på Frederik

(12) telicitetsparadigme eksemplificeret i (11a-b)

domæne: V + [argument 2] ¹ ramme: telicitet	
Udtryk	Indhold
A ₂ = NP	telisk
A ₂ = præposition + NP	atelisk

En konstruktion er altså en del af et grammatisk paradigme der udfyldes af leksikalske verber med deres individuelle valensmønstre. De to termer er dermed klart defineret over for hinanden.

For at der kan være tale om et paradigme, skal følgende 5 kriterier være opfyldt: et lukket inventar, et domæne, en ramme, et obligatorisk valg mellem medlemmerne af inventaret, en asymmetrisk opbygning. I Nørgård-Sørensen et al. har man ikke undersøgt de alternationer som er diskuteret i sektion 3 og 4, men jeg vil i sektion 5 undersøge om de er konstruktioner i den snævre paradigmatiske betydning.

5. Konklusion: er ”umistelig besiddelses”-alternationer konstruktioner?

Lad mig teste alternationernes status ud fra de i sektion 4.2 nævnte kriterier:

1. hver af alternationerne har et lukket inventar der udgøres af to konstruktionsmønstre², se (13)-(14);
2. paradigmet har et domæne (den syntagmatiske kontekst), her V + [argument 2 (argument 3)³];
3. paradigmet har en semantisk ramme, som er possession;
4. når domænet aktualiseres, skal man nødvendigvis vælge et af paradigmets medlemmer;
5. paradigmets struktur er asymmetrisk, dvs. at det ene af de to medlemmer er markeret, det andet umarkeret. Som anført i sektion 2 er det medlem der udtrykker umistelig besiddelse, markeret, såvel formelt (tre argumenter i stedet for to) som indholdsmæssigt, hvorimod det andet medlem er umarkeret, formelt (to argumenter) og indholdsmæssigt (indholdet kan være umistelig eller mistelig besiddelse, det er ikke relevant).

Konklusionen er at disse alternationer er konstruktioner i den snævre paradigmatiske forstand.

domæne: V + [argument 2 (argument 3)]	
ramme: possession	
Udtryk	Indhold
A2 = NP, A3 = lokativ A2 = possessiv +NP	umistelig besiddelse besiddelse

(13) *umistelig besiddelsesparadigme 1 eksemplificeret i (1a-b).*

domæne: V + [argument 2 (argument 3)]	
ramme: possession	
Udtryk	Indhold
A2 = NP, A3 = lokativ	umistelig besiddelse
A2 = præposition + possessiv +NP	besiddelse

(14) *umistelig besiddelsesparadigme 2 eksemplificeret i (5a-b).*

FORFATTER

Lene Schøsler
 Professor emeritus
 Institut for Engelsk, Germansk & Romansk
 Københavns Universitet
 schoesl@hum.ku.dk

NOTER

- 1 De skarpe parenteser markerer det argument (her argument 2) hvor paradigmets alternation finder sted.
- 2 Ifølge Hansen & Heltoft har kontaktverber (type 1) tre konstruktionsmønstre, men deres respektive indhold er ikke beskrevet, og de anførte eksempler er ikke inkluderet i min sprogkompetence (side 1371), så jeg er ikke i stand til at inddrage dem i paradigmet.
- 3 De skarpe parenteser markerer de argumenter (her argument 2 og 3) hvor paradigmets alternation finder sted. Runde parenteser markerer optionalitet.

LITTERATUR

- Blanche-Benveniste, Claire et al. (1987): *Pronom et Syntaxe. L'approche pronominale et son application au français*², Paris : SELAF.
- Croft, William & D. Alan Cruse (2004): *Cognitive Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Goldberg, Adele (1995): *A Construction Grammar Approach to Argument Structure*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Hansen, Erik & Lars Heltoft (2011): *Grammatik over det Danske Sprog I-III*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab (DSL) og Syddansk Universitetsforlag.
- Kirchmeier-Andersen, Sabine (1997): *Lexicon, Valency and the Pronominal Approach. An Application of the Pronominal Approach to Danish Verbs and Nouns*. Ph.d.-afhandling v. Odense Universitet. April 1997. 211 sider excl. bilag.
- Levin, Beth (1993): *English Verb Classes and Alternations. A Preliminary Investigation*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Nørgård-Sørensen, Jens, Heltoft, Lars & Schøsler, Lene (2011): *Connecting Grammaticalisation, Studies in Functional and Structural Linguistics*, vol. 65, Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Schøsler, Lene & Sabine Kirchmeier-Andersen (1998): "The role of the Object in a Syntactico-Semantic Classification of Danish Verbs", in: Kristin Davidse & Anne-Marie Simon-Vandenberg (eds): *Leuvense beidragen. Leuven contributions in linguistics and philology* 86,4, *Themanummer: Objects: grammatical relations and semantic roles*, 1997, 391-412.
- Schøsler, Lene & Sabine Kirchmeier-Andersen (1997a): *Studies in Valency II: the Pronominal Approach applied to Danish* (RASK. Supplement, Vol. 5), Odense: Odense University Press.
- Schøsler, Lene & Sabine Kirchmeier-Andersen (1997b): "Valency and Inalienable Possession", in: Irène Baron & Michael Herslund (eds.): *Possessive Structures in Danish, Fagling-rapport* nr. 3, Handelshøjskolen i København, 45-77.
- Schøsler, Lene & Karen Van Durme (1996): *The Odense Valency Dictionary*, Odense Working Papers in Language and Communication nr. 13, Odense Universitet.
- Stefanowitsch, Anatol & Th. Stefan Gries (2003): "Collostructions: Investigating the interaction of words and constructions". *International Journal of Corpus Linguistics* 8 (2), 209-243.

Redaktionel note

Følgende bidrag er fagfællebedømt: Margrethe Heidemann Andersen, Nina Møller Andersen, Christian Becker-Christensen & Jørgen Schack, Lotte Weilgaard Christensen, Niels Davidsen-Nielsen, Philip Diderichsen, Anna Sofie Hartling, Anne Kjærgaard & Anna Kristiansen, Ken Farø, Frans Gregersen, Hans Götzsche, Peter Juel Henriksen & Auður Hauksdóttir, Henrik Galberg Jacobsen, Per Anker Jensen, Anne Kjærgaard, Bodil Nistrup Madsen & Hanne Erdman Thomsen, Bolette S. Pedersen, Sanni Nimb & Sussi Olsen, Hanne Ruus, Lene Schøsler, Jacob Thøgersen, Ole Togeby.